

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2023. gada 24. martā
(OR. en)

7767/23

Starpiestāžu lieta:
2023/0083(COD)

CONSOM 100
MI 234
COMPET 258
SUSTDEV 50
ENV 297
ENER 154
DIGIT 47
CODEC 456
IA 50
IND 142

PAVADVĒSTULE

Sūtītājs:	Eiropas Komisijas ģenerālsekretāre, parakstījusi direktore <i>Martine DEPREZ</i>
Saņemšanas datums:	2023. gada 23. marts
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretāre <i>Thérèse BLANCHET</i>
K-jas dok. Nr.:	COM(2023) 155 final
Temats:	Priekšlikums EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA par kopīgiem noteikumiem preču remontēšanas veicināšanai un ar ko groza Regulu (ES) 2017/2394, Direktīvu (ES) 2019/771 un Direktīvu (ES) 2020/1828

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2023) 155 *final*.

Pielikumā: COM(2023) 155 *final*

Briselē, 22.3.2023.
COM(2023) 155 final

2023/0083 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

**par kopīgiem noteikumiem preču remontēšanas veicināšanai un ar ko groza Regulu
(ES) 2017/2394, Direktīvu (ES) 2019/771 un Direktīvu (ES) 2020/1828**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SEC(2023) 137 final} - {SWD(2023) 59 final} - {SWD(2023) 60 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

- Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Šis paskaidrojuma raksts ir pievienots direktīvas priekšlikumam, ar ko veicina patērētāju iegādāto preču remontēšanu un groza Direktīvu (ES) 2019/771, Direktīvu (ES) 2020/1828 un Regulu (ES) 2017/2394. Ar priekšlikumu īsteno Komisijas prioritāti attiecībā uz zaļo pārkārtošanos, konkrēti, Eiropas zaļo kursu¹ un tā ilgtspējīga patēriņa mērķi.

Kad patēriņa precēm rodas defekti, patērētāji bieži vien nemēģina tās remontēt, bet priekšlaicīgi no tām atbrīvojas, lai gan tās varētu saremontēt un izmantot ilgāk. Tas notiek saskaņā ar Preču pārdošanas direktīvas (PPD)² juridisko garantiju, kad patērētāji izvēlas nomaiņu, nevis remontu, un ārpus juridiskās garantijas, kad patērētājus no remontēšanas attur neoptimālas remonta iespējas un nosacījumi. Līdz ar to arī pārjaunotu preču lietošana ir ierobežota, un iespēja, ka preces varētu atkalizmantot citi lietotāji, nerealizējas.

Patērētāju nopirkto remontējamo preču priekšlaicīga izmešana palielina atkritumu daudzumu un rada siltumnīcefekta gāzu emisijas un lielāku pieprasījumu pēc vērtīgiem resursiem jaunu preču ražošanā. Problēma ar patērētāju nopirkto remontējamo preču priekšlaicīgu izmešanu pastāv attiecībā uz plašu šo preču klāstu visā ES. Vairāk nekā divas trešdaļas respondentu (65–74 %) sabiedriskajā apspriešanā atbalstīja ES līmeņa risinājumus.

Konferences par Eiropas nākotni³ pieprasījumi ietver aicinājumu nodrošināt tiesības uz remontējamību, sevišķi 5. priekšlikumā par ilgtspējīgu patēriņu, iepakojumu un ražošanu un 11. priekšlikumā par ilgtspējīgu izaugsmi un inovāciju. Šis priekšlikums par preču remonta veicināšanu ir daļa no Komisijas atbildes uz šo aicinājumu⁴.

Šīs direktīvas mērķis ir palielināt patērētāju iegādātu vēl lietojamu defektīvu preču remontēšanu un atkalizmantošanu juridiskās garantijas ietvaros un ārpus tās, lai veicinātu ilgtspējīgu patēriņu.

- **Saskanība ar pašreizējiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Komisija īsteno zaļā kursa mērķi par ilgtspējīgu patēriņu visaptverošā veidā gan piedāvājuma, gan pieprasījuma pusē dažādās iniciatīvās, kas pievēršas dažādiem priekšlaicīgas izmešanas aspektiem.

Piedāvājuma pusē Produktu ilgtspējas ekodizaina regulas (PIER) priekšlikumā⁵ ir noteikts regulējums produktu remontējamībai ražošanas posmā, jo īpaši attiecībā uz produktu dizaina prasībām un rezerves daļu pieejamību.

Pieprasījuma pusē priekšlikumā direktīvai par patērētāju iespēcināšanu zaļās pārkārtošanās procesam (PIZPP)⁶ ir paredzēta labāka informācija par preču ilgizturību un remontējamību tirdzniecības vietā. Tas ļauj patērētājiem pieņemt ilgtspējīgus lēmumus par pirkumiem.

¹ COM(2019)640 final, 11.12.2019.

² OV L 136, 22.5.2019., 28. lpp.

³ [Konference par Eiropas nākotni, Ziņojums par galīgo iznākumu, 2022. gada maijs.](#)

⁴ COM(2022) 404 final.

⁵ COM(2022)142 final, 30.3.2022.

Saskaņā ar priekšlikumu Regulai par saskaņotiem noteikumiem par taisnīgu piekļuvi datiem un to lietošanu (Datu akts) savienoto produktu lietotājiem ir piekļuve datiem, ko viņi ģenerē to izmantošanas laikā, un viņiem ir tiesības šādus datus nodot pašu izvēlētai trešai personai. Šāda piekļuve datiem būs svarīga neatkarīgajiem remontētājiem.

Ja produktam pēcpārdošanas posmā rodas defekts, PPD nodrošina patērētājiem tiesiskās aizsardzības līdzekļus pret pārdevējiem tādu defektu gadījumā, kas pastāvēja preču piegādes brīdī un kas parādās atbildības periodā, kura ilgums ir vismaz divi gadi. Saskaņā ar PPD patērētāji izvēlas vai nu remontu, vai nomaiņu bez maksas. Viņi nevar pieprasīt izvēlēto tiesiskās aizsardzības līdzekli, ja tas ir neiespējams vai nesamērīgi dārgs salīdzinājumā ar otru tiesiskās aizsardzības līdzekli.

PIER un PIZPP kopējā ietekme uzlabos produktu ilgtspēju un veicinās ilgtspējīgu pirkumu veikšanu. Tomēr tās nerisina problēmas, kas attur patērētājus no remontēšanas pēcpārdošanas posmā. Šī iniciatīva novērš šo trūkumu, koncentrējoties uz patērētāju iegādāto preču izmantošanas posmu. Ar to tiek veicināta remontēšana kā tiesiskās aizsardzības līdzeklis saskaņā ar PPD juridiskās garantijas regulējumu un patērētājiem un uzņēmumiem tiek nodrošināti jauni rīki, kas veicina remontēšanu ārpus juridiskās garantijas.

Visas trīs iniciatīvas ir savstarpēji papildinošas un rada sinerģiju, ieviešot visaptverošu pieeju kopīgā ilgtspējīga patēriņa mērķa sasniegšanai. Tās ir izstrādātas tā, lai tām būtu kumulatīva ietekme, un kopā aptver visu produkta aprites ciklu.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

• Juridiskais pamats

Priekšlikuma juridiskais pamats ir Līguma par Eiropas Savienības darbību ("LESD") 114. pants, kurā noteikta pasākumu pieņemšana iekšējā tirgus izveides un darbības nodrošināšanai. Šis priekšlikums sekmē iekšējā tirgus labāku darbību, nosakot saskaņotu noteikumu sistēmu, kam jāveicina remontēšana patērētāju iegādāto preču pārdošanas juridiskās garantijas ietvaros un ārpus tās.

PPD pilnībā saskaņo tiesiskās aizsardzības līdzekļus, kas patērētājiem pieejami juridiskās garantijas sistēmas ietvaros preču neatbilstības gadījumā, un nosacījumus, saskaņā ar kuriem šādus tiesiskās aizsardzības līdzekļus var izmantot. Direktīva tika pieņemta, pamatojoties uz LESD 114. pantu, un tās mērķis ir veicināt iekšējā tirgus darbību, novēršot ar līgumtiesībām saistītus šķēršļus pārrobežu tirdzniecībā ar precēm, ko patērētāji iegādājas ES. Ar šo direktīvu tiek mērķtiecīgi ietekmēta izvēle starp remonta un nomaiņas tiesiskās aizsardzības līdzekļiem par labu remontam un līdz ar to ilgtspējīgākam patēriņam, izmantojot to pašu juridisko pamatu, proti, LESD 114. pantu.

Papildus PPD atsevišķas dalībvalstis jau ir ieviešušas vai apsver iespēju ieviest noteikumus, kas veicina patērētāju iegādāto preču remontēšanu un atkalizmantošanu. Valstu atšķirīgie obligātie noteikumi ilgtspējīga patēriņa veicināšanai no līgumiskā viedokļa rada faktiskus vai potenciālus šķēršļus iekšējā tirgus netraucētai darbībai, negatīvi ietekmējot pārrobežu darījumus iekšējā tirgū. Piemēram, uzņēmējiem var rasties papildu darījumu izmaksas par nepieciešamo juridisko konsultāciju saņemšanu, lai uzzinātu patērētāja pastāvīgās

⁶ COM(2022)143 final, 30.3.2022.

dzīvesvietas valsts tiesību aktu prasības, kas piemērojamas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 593/2008⁷. Remonta pakalpojumu sniedzēji, iespējams, atturas piedāvāt savus pakalpojumus vairāk nekā vienā dalībvalstī, jo viņiem būtu attiecīgi jāpielāgo savi remonta līgumi.

Turklāt valstu atšķirīgie noteikumi un no tiem izrietošās tirgus prakses atšķirības izraisa remonta iespēju un nosacījumu vāju pārredzamību. Tas attur patērētājus no remonta pakalpojumu izmantošanas, sevišķi citās dalībvalstīs, jo bez saskaņotiem noteikumiem pārrobežu darījumu sarežģītība ir pat lielāka nekā valsts iekšienē. Tādējādi ierobežotais patērētāju pieprasījums kavē remonta pakalpojumu attīstību, sevišķi pāri robežām. Tā kā digitālās tehnoloģijas progresē un arvien vairāk preču ietver digitālas funkcijas, kurām var piekļūt attālināti, nākotnē, visticamāk, vēl vairāk attīstīsies remonta pakalpojumi attālināti un pāri robežām. Šķēršļi, kas kavē patērētāju pieprasījumu pēc remonta, netieši kavē arī tādu preču pārrobežu apriti kā rezerves daļas un remonta aprīkojums, kas nepieciešams remonta pakalpojumiem.

Tādēļ ir jāsaskaņo noteikti remonta aspekti ārpus esošās pārdevēja atbildības, lai nodrošinātu vienotā tirgus darbību attiecībās starp patērētāju un remontētāju, palielinātu juridisko noteiktību un samazinātu darījumu izmaksas, sevišķi maziem un vidējiem uzņēmumiem, kādi lielākoties nodarbojas ar remontēšanu.

Saskaņā ar LESD 114. panta 3. punktu Komisija par galveno uzskata augstu vides un patērētāju tiesību aizsardzības līmeni. PPD mērķis ir uzlabot iekšējā tirgus darbību, vienlaikus panākot augstu patērētāju tiesību aizsardzības līmeni. Šī direktīva pievieno papildu mērķi veicināt ilgtspējīgu patēriņu, aprites ekonomiku un zaļo pārkārtošanos, tādējādi nodrošinot arī augstu vides aizsardzības līmeni.

• Subsidiaritāte

Ar šo direktīvu risinātās pārrobežu rakstura problēmas ir Eiropas un pasaules mēroga problēmas.

Ar PPD jau ir pilnībā saskaņoti zināmi noteikumi par patērētāju iegādāto preču pārdošanu. Tā kā ar šo priekšlikumu tiek mainīts viens šo noteikumu aspekts, lai veicinātu remontu juridiskās garantijas ietvaros, izmaiņas ir jāveic ES līmenī.

Ja rīcības ES līmenī nebūtu, visticamāk, tiktu īstenotas valstu iniciatīvas, kas neietilpst PPD darbības jomā, un tiktu izmantotas dažādas pieejas, lai veicinātu remontu ārpus juridiskās garantijas ar mērķi panākt ilgtspējīgāku patēriņu. Lai gan šādas iniciatīvas varētu sniegt zināmus ieguvumus patērētājiem un videi valsts līmenī, tās vienlaikus radītu vai palielinātu iekšējā tirgus sadrumstalotību.

Tāpēc ir vajadzīga ES rīcība, lai sasniegtu vispārējo mērķi izveidot funkcionējošu iekšējo tirgu ar patērētāju iegādāto preču ilgtspējīgāku patēriņu. Vēlamo rezultātu – remonta un atkalizmantošanas veicināšanu saistībā ar pārrobežu tirdzniecību visā iekšējā tirgū – var konsekvēnti panākt tikai ar ES rīcību.

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I) (OV L 177, 4.7.2008., 6. lpp.).

- **Proporcionalitāte**

Šajā direktīvā ir ierosināta līdzsvarota pieeja, kurā ievērots proporcionalitātes princips. Lai veicinātu remontu saistībā ar juridisko garantiju, valstu tiesību akti tiek grozīti tikai minimālā apjomā, kas nepieciešams mērķa sasniegšanai. Šis priekšlikums neskar ierastos valstu noteikumus par atbildības periodiem. Grozījums skar tikai noteikumus, uz kuriem jau attiecas pilnīga saskaņošana.

Ārpus juridiskās garantijas saskaņošana ES līmenī attiecas tikai uz tām iespējām, kam ir iekšējā tirgus dimensija, proti, uz standartizēto Eiropas remonta informācijas veidlapu un remontēšanas pienākumu. Ja risinājums valsts līmenī, sevišķi remonta pakalpojumu meklēšanas platforma, ir vienlīdz efektīvs, tad tas ir vēlamā izvēle. Eiropas remonta pakalpojumu standarts ir veidots kā brīvprātīga apņemšanās, lai izvairītos no tālejošas iejaukšanās valstu tiesību aktos par pakalpojumu sniegšanu.

Lai gan ar šīs direktīvas noteikumiem tiek mēģināts panākt ilgtspējīgāku patēriņu, tie ir pielāgoti vajadzībām, kas tiem jāapmierina, un ir mērķorientēti, darbības jomas un intensitātes ziņā rūpīgi izstrādāti.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Vēlamais instruments ir atsevišķa direktīva. Tā ietver, no vienas puses, mērķtiecīgus grozījumus PPD attiecībā uz tiesiskās aizsardzības līdzekļiem juridiskās garantijas ietvaros un, no otras puses, jaunus līguma noteikumus par remonta veicināšanu ārpus pārdevēja atbildības saskaņā ar PPD. Šajā gadījumā vispiemērotākais instruments ir direktīva, jo tā nodrošina vēlamo saskaņošanas efektu un juridisko noteiktību, vienlaikus ļaujot dalībvalstīm bez pretrunām iekļaut saskaņotos pasākumus savos tiesību aktos.

Turklāt Komisija kā nereglamentējošu pasākumu plāno aicināt izstrādāt Eiropas remonta pakalpojumu standartu.

3. *EX POST* IZVĒRTĒJUMU, APSPIEŠANOS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Saskaņā ar labāka regulējuma pamatnostādnēm tika īstenota apjomīga apspriešanās stratēģija, lai nodrošinātu ieinteresēto personu plašu līdzdalību visā šā priekšlikuma politikas ciklā. Apspriešanās stratēģijā tika iesaistītas attiecīgās ieinteresētās personas, tostarp patērētāji, patērētāju organizācijas gan valsts, gan ES līmenī, uzņēmumi un uzņēmumu apvienības, vides organizācijas, akadēmiskie eksperti un valstu iestādes. Notika vairāki apspriešanās pasākumi:

- uzaicinājums iesniegt atsauksmes 12 nedēļu laikposmā no 2022. gada 11. janvāra līdz 2022. gada 5. aprīlim, kā rezultātā tika saņemtas 325 atsauksmes;
- atklāta sabiedriskā apspriešana tiešsaistē 12 nedēļu laikposmā no 2022. gada 11. janvāra līdz 2022. gada 5. aprīlim, kā rezultātā tika saņemta 331 atsauksme;

- patērētāju un uzņēmumu aptaujas, uzvedības izpētes eksperimenti un mērķorientētas intervijas saistībā ar ietekmes novērtējuma atbalsta pētījumu;
- mērķorientētas divpusējas tikšanās ar ieinteresētajām personām;
- darbseminārs ar dalībvalstīm 2022. gada 7. aprīlī.

Atklāta sabiedriskā apspriešana

Atklātās sabiedriskās apspriešanas gaitā lielākā daļa respondentu piekrita, ka pastāv problēma – attiecībā uz lielāko daļu preču samazinās laiks, cik ilgi patērētāji pēc iegādes tās izmanto. Visas ieinteresēto personu kategorijas kā galvenos iemeslus, kāpēc samazinās patērētāju iegādāto preču kalpošanas laiks, minēja grūtības patērētājiem pašiem saremontēt produktus, kā arī remonta pakalpojumu neērtību, augstās izmaksas vai to nepieejamību patērētājiem.

Absolūti lielākā daļa respondentu piekrita, ka, lai veicinātu ilgtspējīgu patēriņu, mērķis, kas jāsasniedz, ir nodrošināt stimulus defektu gadījumā remontēt produktus tā vietā, lai iegādātos jaunus, gan juridiskās garantijas ietvaros, gan ārpus tās. Absolūti lielākā daļa ieinteresēto personu arī piekrita, ka stimulu nodrošināšana pārjaunotu preču iegādei un izmantošanai ir svarīgs mērķis ilgtspējīga patēriņa veicināšanai. Pārliecinošs vairākums visu respondentu uzskatīja, ka piemērots rīcības līmenis ir ES.

Neliels vairākums visu ieinteresēto personu, tostarp lielākā daļa ES pilsoņu, uzņēmēju un publiskā sektora iestāžu, kas sniedza atbildes, uzskatīja, ka risinājums dot priekšroku remontam, ja tas ir lētāks nekā nomaiņa, ir efektīvs. Lielākā daļa patērētāju un vides organizāciju uzskatīja, ka pasākums ir neefektīvs.

Puse no visām ieinteresētajām personām, kas atbildēja, uzskatīja, ka brīvprātīgas saistības remonta veicināšanai ir efektīvi pasākumi. Sevišķi ieinteresētās personas no uzņēmēju vidus uzskatīja, ka šis pasākums ir efektīvs, savukārt lielākā daļa aptaujāto vides organizāciju un puse patērētāju organizāciju uzskatīja, ka tas ir neefektīvs.

Attiecībā uz ražotāja remontēšanas pienākumu par maksu neliels vairākums respondentu uzskatīja, ka tas būtu jāpiemēro gadījumos, kad defekti rodas nolietojuma dēļ, un pusei likās, ka tas būtu jāpiemēro gadījumos, kad defekti rodas pēc juridiskās garantijas termiņa beigām. Ieinteresētajām personām no uzņēmēju aprindām bija atšķirīgs viedoklis: tikai mazākums uzskatīja, ka būtu jānovērš defekti, kas radušies nolietojuma dēļ.

Uzaicinājums iesniegt atsauksmes

Uzaicinājumā iesniegt atsauksmes tika izklāstīti politikas risinājumi attiecībā uz remontēšanas veicināšanu PPD tiesiskās aizsardzības līdzekļu sistēmas ietvaros, uz remontēšanas pienākumu un uz brīvprātīgām saistībām, kas veicina remontēšanu.

Ieinteresētās personas no dažādām kategorijām (uzņēmēju organizācijas/apvienības, uzņēmumi, nevalstiskās organizācijas) atbalstīja risinājumu, saskaņā ar kuru remontam juridiskās garantijas ietvaros dod priekšroku, ja tas ir lētāks vai maksā tikpat cik nomaiņa. Attiecībā uz remontēšanas pienākumu uzņēmumus pārstāvošās ieinteresētās personas uzsvēra, ka šāda pienākuma izpildei vajadzētu notikt par maksu. Lielākā daļa ieinteresēto personu atbalstīja iespēju brīvprātīgi uzņemties saistības, kas veicinātu remontu.

Darbseminārs ar dalībvalstīm

Daudzām dalībvalstīm vēl nebija nostājas par minētajiem pasākumiem. Pasākumi, kas dod priekšroku remontam PPD tiesiskās aizsardzības līdzekļu ietvaros, kopumā guva lielāku atbalstu nekā pasākumi, kas patērētājiem nodrošina cita veida stimulus izvēlēties remontu (piemēram, atbildības perioda pagarināšana pēc remonta). Dažas dalībvalstis atbalstīja remontu kā primāro līdzekli, ja tā izmaksas ir mazākas par aizstāšanas izmaksām vai vienādas ar tām.

Lielākā daļa dalībvalstu neatbalstīja remontēšanas pienākuma noteikšanu uzņēmējiem. Dažas no tām apgalvoja, ka pienākums būtu pārmērīgs slogs un, iespējams, paaugstinātu patērētāju iegādāto preču cenu. Tās dalībvalstis, kas atbalstīja remontēšanas pienākumu, norādīja, ka šā pienākuma dēļ nevajadzētu palielināties remonta izmaksām un ka atbildība par remontu būtu jāuzņemas ražotājam, nevis pārdevējam.

Attiecībā uz pienākumu izteikt cenas piedāvājumu remontam ārpus PPD darbības jomas lielākajai daļai dalībvalstu nebija nostājas. Dažas atbalstīja šādu pasākumu, savukārt dažas bija pret to.

Datu vākšana saistībā ar ietekmes novērtējuma atbalsta pētījumu

Datu vākšana saistībā ar ietekmes novērtējuma atbalsta pētījumu ietvēra kontrolpirkumu veikšanu, patērētāju aptauju ar diviem integrētiem patērētāju eksperimentiem, uzņēmumu aptauju un intervijas ar ieinteresētajām personām. Tādējādi tiek iegūti dati problēmas definēšanai un politikas risinājumu ietekmes novērtēšanai.

Pie mazumtirgotājiem izdarīto kontrolpirkumu rezultātā tika iegūti 600 novērojumi par patērētāju pieredzi, mēģinot panākt remontu juridiskās garantijas ietvaros un ārpus tās, kā arī par iemesliem, kāpēc pārdevēji neremontē produktus.

Patērētāju aptaujā un integrētajos eksperimentos par situācijām PPD ietvaros tika iegūtas 1000 atbildes no katras dalībvalsts (10 dalībvalstīs) un saņemta informācija par patērētāju pieredzi, mēģinot remontēt vai iegādāties lietotas preces. Otrajā patērētāju eksperimentā, kas aptvēra situācijas ārpus juridiskās garantijas, tika iegūti 800 novērojumi no katras dalībvalsts (10 dalībvalstīs) un tika saņemti dati par šķēršļiem remontam, informācija par remontu un iespējamību, ka patērētāji veiks remontu dažādos apstākļos.

Ražotāju, pārdevēju un remontētāju vidū veiktajā uzņēmumu aptaujā tika saņemtas 80 pilnīgas atbildes un 284 daļējas atbildes. Aptauja sniedza datus analīzei attiecībā uz remonta tirgu un tirgus praksi defektīvu preču remonta un nomaiņas jomā. Visbeidzot, 21 intervija ar ieinteresētajām personām sniedza priekšstatu par problēmas definīciju un tirgus praksi.

• Ietekmes novērtējums

Šā priekšlikuma pamatā ir ietekmes novērtējums. Komisijas Regulējuma kontroles padome (RKP) vispirms sniedza negatīvu atzinumu 2022. gada 30. septembrī. Pēc sākotnējā projekta būtiskas pārskatīšanas RKP 2023. gada 24. janvārī sniedza pozitīvu atzinumu ar papildu komentāriem. Ietekmes novērtējuma 1. pielikumā ir paskaidrots, kā tika ņemti vērā RKP komentāri.

Tika izskatīti vairāki politikas risinājumi jautājumam par patērētāju iegādāto preču priekšlaicīgu izmešanu gan juridiskās garantijas periodā, gan ārpus tās.

Izvērtētās iespējas veicināt preču remontu un atkalizmantošanu **juridiskās garantijas periodā** ietver šādas: PPD tiesiskās aizsardzības līdzekļu sistēmā dot priekšroku remontam, ja tas ir lētāks nekā aizstāšana; padarīt remontu par primāro tiesiskās aizsardzības līdzekli; pagarināt atbildības periodu saistībā ar remontu; pieskaņot pārjaunoto preču atbildības periodu jaunu preču atbildības periodam; aizstāt defektīvas preces ar pārjaunotām precēm.

Izvērtētās iespējas veicināt un stimulēt preču remontu un atkalizmantošanu **ārpus juridiskās garantijas** ietver šādas: sniegt informāciju par remontu, ko veic ražotāji un kas pieejams partneru piemeklēšanas platformā par remontu un pārjaunotām precēm valsts vai ES līmenī; uzlabot pārredzamību un remonta nosacījumus, izmantojot brīvprātīgas saistības; uzlikt par pienākumu remontētājiem izteikt remonta cenas un nosacījumu piedāvājumu; noteikt ražotājiem pienākumu remontēt preces, uz kurām attiecas ES tiesību aktos noteiktās remontējamības prasības, vai arī visus produktus, par maksu.

Vēlamo risinājumu paketē ir iekļauti risinājumi no abām kopām, galveno uzmanību pievēršot remontam ārpus juridiskās garantijas. Lielākā daļa defektu parādās šajā situācijā, tāpēc plašākas remontēšanas potenciāls ir visaugstākais. Pamatojoties uz vairākiem kritērijiem un izmaksu un ieguvumu analīzi, kā arī uz dažādu apsvērto risinājumu samērīguma kvalitatīvu izvērtējumu, tika ierosināts apvienot sešus vēlamos politikas risinājumus attiecīgajām problēmām:

- juridiskās garantijas ietvaros dot priekšroku remontam, ja tas ir lētāks nekā nomaiņa;
- tiešsaistes platforma valsts līmenī, kur patērētāji piemeklē remontētājus un tiek popularizētas pārjaunotas preces;
- pienākums remontētājiem pēc pieprasījuma standartizētā veidā izteikt cenas un remonta nosacījumu piedāvājumu (Eiropas remonta informācijas veidlapa);
- pienākums tādu preču, uz kurām saskaņā ar Savienības tiesību aktiem attiecas remontējamības prasības, ražotājiem ārpus juridiskās garantijas veikt remontu par maksu;
- ražotāju pienākums informēt par viņiem saistošo remontēšanas pienākumu;
- brīvprātīgs ES vienkārša remonta standarts (Eiropas remonta pakalpojumu standarts).

Vēlamo risinājumu pakete paplašina patērētāju iegādāto preču remontu gan juridiskās garantijas periodā, gan ārpus tās, vēršoties pret vairākiem apzinātajiem šo preču priekšlaicīgas izmešanas cēloņiem.

Priekšroka remontam, nevis nomaiņai PPD tiesiskās aizsardzības līdzekļu sistēmā mudinās patērētājus uz ilgtspējīgu patēriņu un paplašinās remontdarbu apjomu patērētāju iegādātajām vēl lietojamām precēm juridiskās garantijas periodā.

Ārpus juridiskās garantijas dažādi pasākumi padarīs remontu vienkāršāku un pievilcīgāku patērētājiem, palielinot remontdarbu apjomu un patēriņa preču ekspluatācijas laiku. Valsts tiešsaistes remonta platforma un ražotāju pienākums informēt par viņiem saistošo remontēšanas pienākumu uzlabos pieejamo remonta pakalpojumu pārredzamību. Saistošais remonta cenas un nosacījumu piedāvājums (Eiropas remonta informācijas veidlapa) ar pārredzamības un paredzamības palīdzību kļiedīs patērētāju bažas par cenu un neērtībām remonta procesā un atvieglos piedāvājumu salīdzināšanu. Remontēšanas pienākums veicinās ilgtspējīgu patēriņu, dodot patērētājiem tiesības pieprasīt ražotājam remontu konkrētām

produktu grupām, kuru uzbūve to atļauj. Eiropas remonta pakalpojumu standarts ir lietderīgs nereglamentējošs papildinājums saistošajiem pasākumiem, kurš vairo patērētāju uzticēšanos remonta pakalpojumiem. Pārjaunoto preču meklēšanas funkcija valsts platformā palielina pārjaunoto preču izmantošanu, sniedzot labumu gan pieprasījuma, gan piedāvājuma pusei.

Šī vēlamo risinājumu pakete veicina nodarbinātības, investīciju un konkurences pieaugumu ES remonta nozarē iekšējā tirgū, vienlaikus dodot labumu ES patērētājiem (patērētāju ietaupījumi: 176,5 miljardi EUR 15 gadu laikā jeb 25 EUR katram patērētājam ik gadu) un videi (18,4 miljoni tonnu CO₂ ietaupījums⁸ 15 gadu laikā). Neatkarīgiem remontētājiem, t. sk. maziem un vidējiem uzņēmumiem, ir labas iespējas gūt labumu no šīs paketes. Uzņēmumi cietīs zaudējumus, jo pārdos mazāk, un tiks saražots mazāk jaunu preču, taču uzņēmumu izmaksas pārsniegs ievērojami ietaupījumi patērētājiem. Tādējādi uzņēmumu zaudējumi atspoguļo pāreju no uzņēmumu ieņēmumiem uz patērētāju labklājību. Patērētāji, visticamāk, arī ieguldīs ietaupītos līdzekļus ekonomikā kopumā, kas savukārt veicinās izaugsmi un investīcijas.

• **Pamattiesības**

Paketei ir pozitīva ietekme uz pamattiesībām, kas nostiprinātas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā (Harta). Tā veicina tiesības uz augstu vides aizsardzības līmeni un vides kvalitātes uzlabošanu, kā noteikts Hartas 37. pantā. Konkrēti tā palīdz samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas, atkritumu apjomu un jaunu resursu izmantošanu, paplašinot remonta apjomus gan juridiskās garantijas ietvaros, gan ārpus tās un tādējādi pagarinot patērētāju iegādāto preču ekspluatācijas laiku. Šis priekšlikums sekmē augstu patērētāju tiesību aizsardzības līmeni (Hartas 38. pants), stiprinot patērētāju tiesības ārpus juridiskās garantijas. Tas tiks panākts šādi:

- a) nodrošinot patērētājiem rīkus, kas uzlabo pārredzamību un remonta nosacījumus;
- b) uzliekot ražotājiem pienākumu ārpus juridiskās garantijas remontēt konkrētas preces, ko iegādājušies patērētāji.

Šie pasākumi sekmēs un atvieglēs izvēli remontēt preces, kad tām radīsies defekti, un novērsīs to, ka patērētāji nevajadzīgi iegādājas jaunas aizstājējpreces, tādā samazinās patērētāju izdevumus.

Lai gan šis priekšlikums, ņemot vērā ilgtspējīga patēriņa mērķi, reglamentē konkrētu darījumdarbības praksi attiecībā uz remontu, tas aizsargā līgumslēgšanas brīvību un veicina darījumdarbības brīvību (Hartas 16. pants). Šā priekšlikuma noteikumu mērķis ir attīstīt remonta tirgu, neradot slogu, sevišķi maziem un vidējiem uzņēmumiem.

Šis priekšlikums arī sekmē personu ar invaliditāti integrāciju (Hartas 26. pants), jo dalībvalstīm ir jānodrošina piekļuve tiešsaistes remonta platformai arī personām ar invaliditāti, tādējādi atvieglojot viņu piekļuvi remonta pakalpojumiem. Turklāt priekšlikuma mērķis ir nodrošināt tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu (Hartas 47. pants), sevišķi ar īpašiem noteikumiem par izpildi, kam jānodrošina atbilstība šai direktīvai.

⁸ Vēlamo risinājumu paketes ietekme uz vidi jāskata kopā ar PIER (471 miljons tonnu CO₂ aiztaupījuma) un PLZPP (0,33–0,47 miljoni tonnu CO₂ aiztaupījuma) ietekmi uz vidi, jo šie akti ir izstrādāti tā, lai radītu papildinošu ietekmi. Tādējādi kopējā ietekme uz vidi ir ļoti ievērojama. Iniciatīvas arī savstarpēji palīdz radīt ietekmi.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums neietekmēs ES budžetu.

5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzības, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Komisija izvērtēs šīs iniciatīvas ietekmi piecus gadus pēc tās piemērošanas uzsākšanas. Tad tā būs tikusi piemērota pietiekami ilgu laiku un būs savākti dati dalībvalstīs. Progresam tiks sekots, pamatojoties uz rādītāju kopumu, kas aptver paketi kopumā un tās atsevišķos elementus. Novērtējumā tiks iekļauti arī dati par iniciatīvas transponēšanu un piemērošanu. Šajā nolūkā Komisija arī turpmāk sazināsies ar dalībvalstīm un ieinteresētajām personām.

Komisija sagatavos ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu deleģēto aktu pieņemšanai vēlākais deviņus mēnešus pirms sešu gadu pilnvaru laikposma beigām.

- **Detalizēts konkrētu priekšlikuma noteikumu skaidrojums**

1. pants. Priekšmets, mērķis un darbības joma

Direktīvas 1. panta 1. punktā ir norādīts šīs direktīvas priekšmets, proti, uzlabot iekšējā tirgus darbību, paredzot kopīgus noteikumus, kas veicina patērētāju iegādāto preču remontēšanu. Saskaņā ar LESD 114. panta 3. punktu Komisija par galveno uzskata augstu vides aizsardzības un patērētāju tiesību aizsardzības līmeni. Tiecoties sasniegt tādu pašu mērķi kā PPD, proti, uzlabot iekšējā tirgus darbību un sasniegt augstu patērētāju aizsardzības līmeni, šajā direktīvā kā papildu mērķis ir iekļauta arī vides aizsardzība. Konkrēti, veicinot ilgtspējīgu patēriņu ar remontēšanas un atkalizmantošanas palīdzību, šī direktīva veicina aprites ekonomiku un zaļo pārkārtošanos.

Direktīvas 1. panta 2. punktā ir noteikta šīs direktīvas darbības joma: to piemēro patērētāju iegādāto preču remontam tāda defekta gadījumā, kas rodas vai atklājas ārpus pārdevēja atbildības saskaņā ar Direktīvas (ES) 2019/771 10. pantu. Tas tā var būt, ja brīdī, kad preces tika piegādātas patērētājam, defekts vēl nepastāvēja vai ja neatbilstība atklājas tikai pēc atbildības perioda. Attiecībā uz šādiem defektiem ar šo direktīvu tiek ieviesti vairāki noteikumi, proti, pienākums izsniegt Eiropas remonta informācijas veidlapu (4. pants), remontēšanas pienākums (5. pants) ar prasību pēc attiecīgas informācijas (6. pants) un remonta un pārjaunošanas platforma (7. pants). Ar šo direktīvu ievieš arī izmaiņas tiesiskās aizsardzības līdzekļu sistēmās attiecībā uz defektiem, uz kuriem attiecas pārdevēju atbildība saskaņā ar PPD 10. pantu. Konkrēti ar šīs direktīvas 12. pantu mērķtiecīgi ietekmē izvēli starp remontu un nomaiņu saskaņā ar PPD. Saskaņā ar PPD 12. pantu piemēro pārdošanas līgumiem, kas noslēgti starp patērētājiem un pārdevējiem.

2. pants: Definīcijas

Ar 2. pantu ievieš “remontētāja” definīciju, kas ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kura komerciālos nolūkos piedāvā remonta pakalpojumus, t. sk. neatkarīgi remonta pakalpojumu sniedzēji, ražotāji un pārdevēji, kas piedāvā remonta pakalpojumus.

2. panta 7. punktā ir ietverta “remontējamības prasību” definīcija, kas attiecas uz ražotāja pienākumu remontēt preces, uz kurām attiecas šādas remontējamības prasības, kuras paredzētas Savienības tiesību aktos (5. pants). “Remontējamības prasībām” vajadzētu būt visām II pielikumā uzskaitīto Savienības tiesību aktu prasībām, kas ļauj produktu remontēt. Tās ir, piemēram, prasības attiecībā uz izjaukšanu un rezerves daļu pieejamību, kas piemērojamas produktiem vai konkrētām produktu sastāvdaļām, kā arī ar remontu saistītu informāciju un rīkiem.

2. pantā ir arī atsauce uz vairākām definīcijām, kas jau ir noteiktas PPD un PIER.

3. pants. Saskaņošanas līmenis

Atbilstoši PPD šajā direktīvā ir ievērota pilnīgas saskaņošanas pieeja, kas liedz dalībvalstīm savos tiesību aktos saglabāt vai ieviest noteikumus, kuri atšķiras no šajā direktīvā paredzētajiem noteikumiem.

4. pants. Eiropas remonta informācijas veidlapa

Ar 4. panta 1. punktu tiek ieviests pienākums remontētājiem sniegt standartizētu pamatinformāciju par remonta pakalpojumiem, izmantojot I pielikumā iekļauto Eiropas remonta informācijas veidlapu. Šāds standartizēts noformējums ļaus patērētājiem izvērtēt un viegli salīdzināt remonta pakalpojumus. Patērētāji varēs brīvi izlemt, vai konkrētajā gadījumā viņiem ir vajadzīga Eiropas remonta informācijas veidlapa, piemēram, ja viņi vēlas gūt pārskatu par galvenajiem remonta pakalpojuma nosacījumiem vai salīdzināt dažādus remonta pakalpojumus. Šādos gadījumos, kad tas ir nepieciešams un rada pievienoto vērtību, patērētāji var šo veidlapu saņemt no remontētājiem pēc pieprasījuma.

4. panta 2. punktā noteikts, ka remontētājiem, kuriem nav pienākuma veikt remontu saskaņā ar 5. pantu, nav pienākuma izsniegt Eiropas remonta informācijas veidlapu, ja tie neplāno piedāvāt remonta pakalpojumus; tādējādi tiek novērsts nevajadzīgs slogs remontētājiem.

Ja remontētājiem rodas izmaksas, kas nepieciešamas, lai sniegtu ziņas Eiropas remonta informācijas veidlapā, piemēram, par defektīvu preču pārbaudi, viņi var pieprasīt patērētājam segt šīs ierobežotās izmaksas (4. panta 3. punkts).

Direktīvas 4. panta 4. punktā ir noteikti galvenie parametri, kas ietekmē patērētāju lēmumus, apsverot remontu. Konkrētāk, tie ir šādi: remonta cena vai, ja cenu nevar aprēķināt iepriekš, aprēķina metode un maksimālā cena, remonta nosacījumi, piemēram, remonta pabeigšanai nepieciešamais laiks, pagaidu aizstājējpreču pieejamība remonta laikā, vieta, kur patērētājs nodod preces remontam, un attiecīgā gadījumā palīgpakalpojumu, piemēram, demontāžas, uzstādīšanas un transportēšanas, pieejamība.

Saskaņā ar 4. panta 5. punktu remontētājiem 30 dienas pēc Eiropas remonta informācijas veidlapas izsniegšanas ir aizliegts mainīt tās saturu. Tādējādi tiek nodrošināts, ka patērētājiem ir pietiekami daudz laika salīdzināt dažādus remonta piedāvājumus un ka viņi ir aizsargāti pret mainīgiem nosacījumiem. Lai aizsargātu remontētāju līgumslēgšanas brīvību, remontētāji, kuriem nav pienākuma veikt remontu saskaņā ar 5. pantu, var brīvi izlemt, vai noslēgt līgumu, pat ja viņi pēc patērētāja pieprasījuma ir izsnieguši veidlapu. Ja ir noslēgts līgums par remonta nodrošināšanu, remontētājiem ir saistoša Eiropas remonta informācijas veidlapā sniegtā informācija, kura ir arī remonta pakalpojumu sniegšanas līguma neatņemama sastāvdaļa.

Eiropas remonta informācijas veidlapa arī atvieglos informācijas sniegšanu par remonta pakalpojumiem, t. sk. mikrouzņēmumiem, maziem un vidējiem remontētājiem, jo 4. panta 6. punktā ir noteikts, ka būtu jāuzskata, ka remontētāji ir izpildījuši attiecīgās ar remonta pakalpojumiem saistītās informācijas prasības, kas noteiktas Direktīvā 2011/83/ES, Direktīvā 2006/123/EK un Direktīvā 2000/31/EK.

5. pants. Remontēšanas pienākums

Ar 5. pantu ražotājiem tiek noteikts pienākums pēc patērētāju pieprasījuma un par maksu novērst defektus ārpus pārdevēja atbildības.

Attiecībā uz darbības jomu 5. panta 1. punkts ierobežo remontēšanas pienākumu, attiecinot to tikai uz precēm, attiecībā uz kurām un ciktāl remontējamības prasības ir noteiktas Savienības tiesību aktos, kas uzskaitīti šīs direktīvas II pielikumā. Šīs preces ietver produktu grupas, uz kurām saskaņā ar ekodizaina regulējumu attiecas remontējamības prasības, piemēram, sadzīves veļas mazgāšanas mašīnas, sadzīves trauku mazgāšanas mašīnas, aukstumiekārtas un putekļsūcējus. Remontējamības prasības, kas noteiktas II pielikumā uzskaitītajos Savienības tiesību aktos, nodrošina, ka attiecīgie produkti ir tehniski remontējami. Remontēšanas pienākums atbilst remontējamības prasību darbības jomai⁹, piemēram, sastāvdaļām, uz ko tās attiecas, un periodam, kurā piemēro atbilstošās remontējamības prasības. Tādējādi, sasaistot remontēšanas pienākumu ar II pielikumā minētajām Savienības tiesību aktos noteiktajām remontējamības prasībām, tiek nodrošināts, ka šis pienākums ir praktiski izpildāms un ka uzņēmējiem ir juridiskā noteiktība. Šajā direktīvā noteiktais remontēšanas pienākums, kas ļauj patērētājiem tieši pieprasīt remontu no ražotāja pēcpārdošanas posmā, papildina remontējamības prasības piedāvājuma pusei, veicinot patērētāju pieprasījumu pēc remontēšanas.

Saskaņā ar 5. panta 1. punktu ražotājs var izpildīt remontēšanas pienākumu bez maksas vai par maksu. Ja ražotājs veic remontu par maksu, šādi remonta pakalpojumi varētu kļūt par papildu ieņēmumu avotu un ražotājs būtu ieinteresēts panākt vienošanos ar patērētāju par cenu, lai noslēgtu līgumu. Citu remontdarbu veicēju konkurences spiediens, domājams, noturēs cenu patērētājam pieņemamā līmenī. Ražotājs var būt ieinteresēts arī izpildīt šo pienākumu bez maksas kā daļu no komercgarantijas savu produktu ilgzināšanai.

Ražotājs būtu jāatbrīvo no remontēšanas pienākuma tikai tad, ja remonts nav iespējams, piemēram, ja preces ir bojātas tādā veidā, kas padara remontu tehniski nerealizējamu (5. panta 1. punkta otrais teikums).

5. panta 2. punkts reglamentē situāciju, kad patērētāji iegādājas precis no trešās valsts ražotāja, kas iedibināts ārpus Savienības. Tas nodrošina juridisko noteiktību trešo valstu ražotājiem, precizējot, kā viņi var izpildīt remontēšanas pienākumu, ja tirgo preces, ko iegādājas patērētāji Savienībā. Tas arī nodrošina juridisko noteiktību patērētājiem, precizējot, pie kuriem uzņēmējiem Savienībā viņi var vērsties saistībā ar trešo valstu ražotāju remontēšanas pienākumu.

⁹ Piemēram, Komisijas Regulā (ES) 2019/2023 noteikts, ka sadzīves veļas mazgāšanas mašīnu un sadzīves veļas mazgāšanas un žāvēšanas mašīnu ražotāji, importētāji vai pilnvarotie pārstāvji vismaz desmit gadus pēc pēdējās modeļa vienības laišanas tirgū profesionāliem remontētājiem dara pieejamas konkrētas rezerves daļas. Tāpēc remontēšanas pienākums attieksies uz noteiktiem produktiem, defektiem, kuru dēļ nepieciešams nomainīt šādas rezerves daļas, un uz desmit gadu laikposmu.

Lai II pielikums nezaudētu aktualitāti, ar 5. panta 4. punktu Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem groza II pielikumu, piemēram, pievienojot jaunas produktu grupas, kad Savienības tiesību aktos tiek pieņemtas jaunas remontējamības prasības. Komisijas pilnvaras attiecībā uz deleģētajiem aktiem nodrošinās, ka visas attiecīgās turpmākās remontējamības prasības var iekļaut II pielikumā.

6. pants. Informācija par remontēšanas pienākumu

Ja ražotājiem ir pienākums remontēt preces saskaņā ar 5. pantu, tiem ir jāinformē patērētāji par šo pienākumu un jāsniedz informācija par remonta pakalpojumiem (6. pants). Informēšanas pienākuma mērķis ir nodrošināt, ka patērētāji ir informēti par remontēšanas pienākumu, – tādējādi palielināsies remonta iespējamība. 6. pants pieļauj elastību attiecībā uz to, kā šī informācija tiek darīta pieejama, ja vien ražotājs to dara skaidrā un saprotamā veidā.

7. pants. Tiešsaistes platforma remontam un pārjaunotām precēm

Ar 7. pantu dalībvalstīm tiek ieviests pienākums nodrošināt vismaz vienu valsts platformu, kur patērētāji var piemeklēt remontētājus. Tā palīdzēs patērētājiem izvērtēt un salīdzināt dažādu remonta pakalpojumu priekšrocības un tādējādi stimulēs viņus izvēlēties remontēšanu, nevis iegādāties jaunas preces. Ja attiecīga valsts platforma, kas atbilst šajā direktīvā izklāstītajiem nosacījumiem, jau pastāv, tad nebūtu jāpieprasa, lai dalībvalstis izveido jaunas platformas.

7. panta 1. punktā ir noteiktas vairākas prasības, kas jāievēro valsts platformai. Pirmkārt, platformai būtu jāietver meklēšanas funkcija precēm, remonta pakalpojumu atrašanās vietai un remonta nosacījumiem, piemēram: laiks, kas vajadzīgs, lai pabeigtu remontu, pagaidu aizstājējpreču pieejamība, papildpakalpojumi un kvalitātes standarti remontētājiem (7. panta 1. punkta a) apakšpunkts). Platformai būtu arī jādod patērētājiem iespēja platformā tieši pieprasīt Eiropas remonta informācijas veidlapu (7. panta 1. punkta b) apakšpunkts), lai atvieglotu tās saņemšanu. Lai nodrošinātu, ka platformā sniegtā informācija ir precīza, tai būtu jāļauj remontētājiem informāciju regulāri atjaunināt (7. panta 1. punkta c) apakšpunkts). Turklāt, lai vairotu patērētāju uzticēšanos, būtu jāparedz iespēja platformā izvietot īpašus valsts un Savienības tiesību aktiem atbilstošus marķējumus, ar kuriem remontētāji norāda, ka ievēro Eiropas vai valsts kvalitātes standartus saistībā ar remontu (7. panta 1. punkta d) apakšpunkts). Lai veicinātu informētību, platformai būtu arī jānodrošina pieklūstamība, izmantojot valstu tīmekļa vietnes, kas savienotas ar vienoto digitālo vārteju (7. panta 1. punkta e) apakšpunkts).

Lai veicinātu preču pārjaunošanu, 7. panta 2. punktā ir noteikts, ka dalībvalstīm ir jānodrošina, ka tiešsaistes platformā ir iekļauta arī meklēšanas funkcija, kas ļauj atrast pārjaunotu preču pārdevējus un defektīvu, pārjaunotu preču pircējus.

7. panta 3. punktā ir precizēts, ka remontētājiem un preču pārjaunotājiem reģistrācija platformā ir brīvprātīga. Turklāt dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai brīvi izlemt, kas var piekļūt remonta platformai un kā tai piekļūt, ja vien nosacījumi visiem ES remontētājiem ir vienlīdzīgi. Patērētājiem vajadzētu būt iespējai piekļūt platformai bez maksas.

12. pants. PPD grozījums

Ar 12. pantu tiek mērķtiecīgi pielāgoti saskaņotie nosacījumi, atbilstoši kuriem var veikt izvēli starp remonta un nomaiņas tiesiskās aizsardzības līdzekļiem saskaņā ar PPD 13. panta 2. punktu. Šajā pantā ir noteikts, ka patērētājs var izvēlēties remontu vai nomaiņu, ja vien

izvēlētais tiesiskās aizsardzības līdzeklis nav neiespējams vai salīdzinājumā ar otru tiesiskās aizsardzības līdzekli nerada pārdevējam nesamērīgas izmaksas. Šis princips tiek saglabāts, taču ar šīs direktīvas 12. pantu PPD 13. panta 2. punktam tiek pievienots papildu teikums, lai veicinātu remontu, nevis nomaiņu, norādot, ka pārdevējam vienmēr būtu jāremontē preces, ja nomaiņas izmaksas ir vienādas ar remonta izmaksām vai lielākas par tām. Līdz ar to patērētājs var izvēlēties nomaiņu kā tiesiskās aizsardzības līdzekli tikai tad, ja tā ir lētāka nekā remonts.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

par kopīgiem noteikumiem preču remontēšanas veicināšanai un ar ko groza Regulu (ES) 2017/2394, Direktīvu (ES) 2019/771 un Direktīvu (ES) 2020/1828

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹⁰,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru¹¹,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2019/771¹² mērķis ir uzlabot iekšējā tirgus darbību, vienlaikus panākot augstu patērētāju aizsardzības līmeni. Zaļās pārkārtošanās kontekstā šīs direktīvas mērķis ir uzlabot iekšējā tirgus darbību, vienlaikus veicinot ilgtspējīgāku patēriņu, un tādējādi tā papildina Direktīvas (ES) 2019/771 mērķi.
- (2) Lai sasniegtu šos mērķus un jo īpaši atvieglotu pārrobežu pakalpojumu sniegšanu un konkurenci starp tādu preču remontētājiem, kuras patērētāji iegādājušies iekšējā tirgū, ir jāparedz vienoti noteikumi, kas veicina patērētāju iegādāto preču remontu pārdevēja atbildības laikposmā un pēc tā beigām, kā noteikts Direktīvā (ES) 2019/771. Dalībvalstis jau ir pieņēmušas vai apsver iespēju ieviest noteikumus, kas veicina patērētāju iegādāto preču remontu un atkalizmantošanu ārpus esošās pārdevēja atbildības, kas ieviesta ar Direktīvu (ES) 2019/771. Atšķirīgie obligātie valstu noteikumi šajā jomā rada faktiskus vai potenciālus šķēršļus iekšējā tirgus darbībai, kas negatīvi ietekmē šajā tirgū strādājošo uzņēmēju pārrobežu darījumus. Šiem uzņēmējiem var nākties pielāgot savus pakalpojumus, lai tie atbilstu dažādajiem obligātajiem valstu noteikumiem, un viņiem var rasties papildu darījumu izmaksas, lai saņemtu nepieciešamās juridiskās konsultācijas par patērētāja pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalsts tiesību aktu prasībām, ja tās ir piemērojamas saskaņā ar Eiropas Parlamenta

¹⁰ OV J [...]

¹¹ Eiropas Parlamenta [...] nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes [...] lēmums.

¹² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/771 (2019. gada 20. maijs) par atsevišķiem preču pārdošanas līgumu aspektiem, ar kuru groza Regulu (ES) 2017/2394 un Direktīvu 2009/22/EK un atceļ Direktīvu 1999/44/EK (OV L 136, 22.5.2019., 28. lpp.).

un Padomes Regulu (EK) Nr. 593/2008¹³, un attiecīgi pielāgotu savus remonta pakalpojumu sniegšanas līgumus. Tas sevišķi ietekmē mazos un vidējos uzņēmumus, kādu remonta nozarē ir vairākums. Juridiskā sadrumstalotība var arī negatīvi ietekmēt patērētāju uzticēšanos pārrobežu remontam, jo pastāv neskaidrības par faktoriem, kas ir būtiski lēmuma pieņemšanai par preču remontu.

- (3) Lai samazinātu patērētāju iegādāto vēl lietojamo preču priekšlaicīgu izmešanu un mudinātu patērētājus ilgāk izmantot savas preces, ir jāparedz noteikumi par šādu preču remontu. Remontēšanai būtu jānoved pie ilgtspējīgāka patēriņa, jo tā varētu radīt mazāk atkritumu, kas veidojas, preces izmetot, mazāka pieprasījuma pēc resursiem, ieskaitot enerģiju, ko izraisa tādu jaunu preču ražošanas un pārdošanas process, ar kurām tiek aizstātas defektīvas preces, kā arī jāsamazina siltumnīcefekta gāzu emisijas. Šī direktīva veicina ilgtspējīgu patēriņu, lai panāktu ieguvumus videi, vienlaikus arī sniedzot labumu patērētājiem, kuriem īstermiņā neradīsies ar jauniem pirkumiem saistītas izmaksas.
- (4) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) [par produktu ilgtspējas ekodizainu] jo īpaši ir noteiktas prasības piedāvājuma pusei, kuru mērķis ir panākt ilgtspējīgāku produktu dizainu ražošanas posmā. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) [par patērētāju iespēcināšanu zaļās pārkārtošanās procesam] ir noteiktas prasības pieprasījuma pusei, kuras nodrošina, ka tirdzniecības vietā tiek sniegta labāka informācija par preču ilgzinātību un remontējamību, kam būtu jāļauj patērētājiem pieņemt informētus lēmumus par ilgtspējīgiem pirkumiem. Šī direktīva papildina minētās prasības piedāvājuma un pieprasījuma pusei, veicinot remontu un atkalizmantošanu pēcpārdošanas posmā gan pārdevēja atbildības periodā, gan ārpus tā, kā noteikts Direktīvā (ES) 2019/771. Tādējādi šīs direktīvas mērķi Eiropas zaļā kursa kontekstā ir veicināt ilgtspējīgāku patēriņu, aprites ekonomiku un zaļo pārkārtošanos.
- (5) Šai direktīvai nebūtu jāietekmē dalībvalstu brīvība reglamentēt tos remonta pakalpojumu sniegšanas līgumu aspektus, kas nav saskaņoti Savienības tiesību aktos.
- (6) Remontējamības prasībās būtu jāietver visas prasības saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, kas nodrošina, ka preces var remontēt, tostarp, bet ne tikai, prasības saskaņā ar ekodizaina regulējumu, kas minēts [produktu ilgtspējas ekodizaina] regulā, lai aptvertu plašu produktu klāstu, kā arī turpmākās norises jebkurā citā Savienības tiesību jomā.
- (7) Lai palīdzētu patērētājiem sameklēt un izvēlēties piemērotus remonta pakalpojumus, viņiem būtu jāsaņem svarīgākā informācija par remonta pakalpojumiem. Eiropas remonta informācijas veidlapā būtu jānosaka svarīgākie parametri, kas ietekmē patērētāju lēmumus, kad viņi apsver, vai remontēt defektīvas preces. Ar šo direktīvu būtu jānosaka veidlapas standartizēts paraugs. Remonta pakalpojumu raksturojumam standartizētā formātā būtu jāļauj patērētājiem izvērtēt un viegli salīdzināt remonta pakalpojumus. Šādam standartizētam formātam būtu arī jāatvieglo informācijas sniegšanas process par remonta pakalpojumiem, sevišķi mikrouzņēmumiem, maziem un vidējiem uzņēmumiem, kas sniedz remonta pakalpojumus. Lai izvairītos no papildu sloga, ko rada pirms līguma noslēgšanas sniedzamās informācijas prasību pārklāšanās, būtu jāuzskata, ka remontētājs attiecīgā gadījumā ir izpildījis atbilstošās attiecīgo ES tiesību aktu informācijas prasības, ja patērētājam ir izsniegta pareizi aizpildīta Eiropas remonta informācijas veidlapa. Informācija Eiropas remonta informācijas veidlapā

¹³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I) (OV L 177, 4.7.2008., 6. lpp.).

būtu jāsniedz patērētājiem skaidrā un saprotamā veidā un saskaņā ar Direktīvas 2019/882¹⁴ pieklūstamības prasībām.

- (8) Patērētāja brīva izvēle izlemēt, kam uzticēt preču remontu, būtu jāatvieglo, pieprasot Eiropas remonta informācijas veidlapu ne tikai ražotājam, bet arī konkrēto preču pārdevējam vai attiecīgā gadījumā neatkarīgajiem remontētājiem. Remontētājiem būtu jāizsniedz Eiropas remonta informācijas veidlapa tikai tad, ja patērētājs to pieprasa un ja remontētājs plāno sniegt remonta pakalpojumu vai ja viņam ir pienākums veikt remontu. Patērētājs var arī izvēlēties nepieprasīt Eiropas remonta informācijas veidlapu un noslēgt līgumu ar remontētāju par remonta pakalpojumu sniegšanu saskaņā ar informāciju, kas pirms līguma noslēgšanas sniegta citādā veidā atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2011/83/ES.¹⁵
- (9) Ir situācijas, kad remontētājam, sniedzot Eiropas remonta informācijas veidlapā iekļauto informāciju par remontu un cenu, rodas attiecīgas izmaksas. Piemēram, remontētājam, iespējams, ir jāpārbauda preces, lai varētu noteikt defektu vai nepieciešamo remonta veidu, t. sk. vajadzību pēc rezerves daļām, un aplēst remonta cenu. Šādos gadījumos remontētājs var pieprasīt patērētājam segt tikai tās izmaksas, kas vajadzīgas, lai sniegtu Eiropas remonta informācijas veidlapā iekļauto informāciju. Atbilstoši informācijas sniegšanas prasībai pirms līguma noslēgšanas un citām Direktīvā 2011/83/ES noteiktajām prasībām remontētājam būtu jāinformē patērētājs par šādām izmaksām, pirms patērētājs pieprasa izsniegt Eiropas remonta informācijas veidlapu. Patērētāji var nepieprasīt Eiropas remonta informācijas veidlapu, ja viņi uzskata, ka šīs veidlapas saņemšanas izmaksas ir pārāk augstas.
- (10) Remontētājiem noteiktu laiku nevajadzētu mainīt remonta nosacījumus, ko viņi snieguši Eiropas remonta informācijas veidlapā, tostarp attiecībā uz remonta cenu. Tādējādi tiek nodrošināts, ka patērētājiem ir pietiekami daudz laika dažādu remonta piedāvājumu salīdzināšanai. Ar mērķi pēc iespējas aizsargāt līgumslēgšanas brīvību remontētājiem, kas nav preču ražotāji, uz kuriem attiecas remontēšanas pienākums, lai remontētāji varētu izlemēt, vai vispār slēgt līgumu par remonta pakalpojumu sniegšanu, viņiem vajadzētu būt iespējai brīvi izvēlēties neslēgt šādu līgumu, t. sk. gadījumos, kad viņi ir izsnieguši Eiropas remonta informācijas veidlapu. Ja līgums par remonta pakalpojumu sniegšanu tiek noslēgts, pamatojoties uz Eiropas remonta informācijas veidlapu, šajā veidlapā ietvertajai informācijai par remonta nosacījumiem un cenu vajadzētu būt neatņemamai remonta pakalpojumu sniegšanas līguma sastāvdaļai, tādējādi nosakot remontētāja pienākumus saskaņā ar minēto līgumu. Šo līgumsaistību neizpildes gadījumus reglamentē piemērojamie valsts tiesību akti.
- (11) Direktīva (ES) 2019/771 uzliek pārdevējiem pienākumu remontēt preces tādas neatbilstības gadījumā, kas pastāvēja preču piegādes brīdī un kas izpaužas atbildības periodā. Saskaņā ar minēto direktīvu patērētājiem nav tiesību uz tādu defektu remontu, uz kuriem šis pienākums neattiecas. Tādējādi daudzas defektīvas, bet citādi vēl lietojamas preces tiek priekšlaicīgi izmestas. Lai mudinātu patērētājus šādās situācijās savu preci remontēt, ar šo direktīvu būtu jānosaka pienākums ražotājiem remontēt

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/882 (2019. gada 17. aprīlis) par produktu un pakalpojumu pieklūstamības prasībām (OV L 151, 7.6.2019., 70. lpp.).

¹⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV L 304, 22.11.2011., 64.–88. lpp.).

preces, uz kurām attiecas Savienības tiesību aktos noteiktās remontējamības prasības. Šis remontēšanas pienākums pēc patērētāja pieprasījuma būtu jāuzliek šādu preču ražotājiem, jo viņi ir šo remontējamības prasību adresāti. Attiecībā uz Savienības tirgū laistām precēm minētais pienākums būtu jāpiemēro gan Savienībā, gan ārpus tās iedibinātiem ražotājiem.

- (12) Tā kā šajā direktīvā ražotājiem noteiktais remontēšanas pienākums attiecas uz defektiem, kas nav saistīti ar preču neatbilstību pārdošanas līgumam, ražotāji var veikt remontu par maksu, ko sedz patērētājs, par cita veida atlīdzību vai bez maksas. Iespējai iekasēt maksu būtu jānodrošina ražotāji izstrādāt ilgtspējīgus uzņēmējdarbības modeļus, ieskaitot remonta pakalpojumu sniegšanu. Šādā maksā var iekļaut, piemēram, darbaspēka izmaksas, rezerves daļu izmaksas, remonta telpu ekspluatācijas izmaksas un parasto uzcenojumu. Par remonta cenu un nosacījumiem būtu jāvienojas līgumā starp patērētāju un ražotāju, un patērētājam vajadzētu būt iespējai brīvi izlemt, vai minētā cena un nosacījumi ir pieņemami. Šāda līguma nepieciešamībai un citu remontētāju radītajam konkurences spiedienam būtu jānodrošina ražotāji, kuriem ir remontēšanas pienākums, saglabāt patērētājam pieņemamu cenu. Remontēšanas pienākumu var izpildīt arī bez maksas, ja uz defektu attiecas komercgarantija, piemēram, saistībā ar preču garantētu ilgturību.
- (13) Ražotāji var izpildīt savu remontēšanas pienākumu, slēdzot apakšlīgumu par remontu, piemēram, ja ražotājam nav remonta infrastruktūras vai ja remontu var veikt remontētājs, kas atrodas tuvāk patērētājam, t. sk. ja ražotājs ir iedibināts ārpus Savienības.
- (14) Tiek piemērotas prasības, kas noteiktas deleģētajos aktos, kuri pieņemti saskaņā ar [produktu ilgtspējas ekodizaina] regulu, vai īstenošanas pasākumos, kas pieņemti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/125/EK¹⁶, saskaņā ar kuriem ražotājiem būtu jānodrošina piekļuve rezerves daļām, remonta un tehniskās apkopes informācijai vai ar remontu saistītiem programmatūras rīkiem, aparātprogrammatūrai vai līdzīgiem palīg līdzekļiem. Šīs prasības nodrošina remonta tehnisko iespējamību ne tikai ražotājam, bet arī citiem remontētājiem. Tādējādi patērētājs var brīvi izvēlēties remontētāju.
- (15) Remontēšanas pienākumam vajadzētu darboties arī gadījumos, kad ražotājs ir iedibināts ārpus Savienības. Lai patērētāji remonta pakalpojumu saņemšanai varētu vērsties pie uzņēmēja, kas ir iedibināts Savienībā, šajā direktīvā ir paredzēta virkne alternatīvu uzņēmēju, kas šādos gadījumos izpildītu ražotāja remontēšanas pienākumu. Tam būtu jādod iespēja ražotājiem, kas atrodas ārpus Savienības, organizēt un izpildīt savu remontēšanas pienākumu Savienībā.
- (16) Lai izvairītos no ražotāju pārslogošanas un nodrošinātu, ka tie spēj izpildīt savu remontēšanas pienākumu, minētais pienākums būtu jāpiemēro tikai tiem produktiem, attiecībā uz kuriem un ciktāl remontējamības prasības ir paredzētas Savienības tiesību aktos. Remontējamības prasības neuzliek ražotājiem pienākumu remontēt defektīvas preces, bet nodrošina, ka tās ir remontējamas. Šādas remontējamības prasības var noteikt attiecīgajos Savienības tiesību aktos. Piemēri ir deleģētie akti, kas pieņemti saskaņā ar [produktu ilgtspējas ekodizaina] regulu, vai īstenošanas pasākumi, kuri

¹⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/125/EK (2009. gada 21. oktobris), ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem (pārstrādāta versija) (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV L 285, 31.10.2009., 10.–35. lpp.).

pieņemti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/125/EK¹⁷ un ar kuriem izveido regulējumu produktu vidiskās ilgtspējas uzlabošanai. Šis remontēšanas pienākuma ierobežojums nodrošina, ka šāds pienākums attiecas tikai uz tām precēm, kuru uzbūve pieļauj remontēšanu. Attiecīgās remontējamības prasības ietver dizaina prasības, kas ļauj preces vieglāk izjaukt, un virkni rezerves daļu, kas jāpadara pieejamas konkrētu minimālo laika posmu. Remontēšanas pienākums atbilst remontējamības prasību darbības jomai, piemēram, ekodizaina prasības var piemērot tikai dažām preču sastāvdaļām vai var noteikt konkrētu laikposmu, kad jādara pieejamas rezerves daļas. Šajā direktīvā noteiktais remontēšanas pienākums, kas ļauj patērētājiem pieprasīt remontu tieši no ražotāja pēcpārdošanas posmā, papildina ar piedāvājuma pusi saistītās remontējamības prasības, kas noteiktas [produktu ilgtspējas ekodizaina] regulā, veicinot patērētāju pieprasījumu pēc remontēšanas.

- (17) Lai nodrošinātu juridisko noteiktību, šīs direktīvas II pielikumā uzskaitītas attiecīgās produktu grupas, uz kurām saskaņā ar Savienības tiesību aktiem attiecas šādas remontējamības prasības. Lai nodrošinātu saskaņotību ar turpmākām remontējamības prasībām atbilstoši Savienības tiesību aktiem, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu, konkrēti attiecībā uz jaunu produktu grupu iekļaušanu II pielikumā, kad tiek pieņemtas jaunas remontējamības prasības. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu¹⁸. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlamentam un Padomei visi dokumenti būtu jāsaņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem būtu jābūt sistemātiskai piekļuvei Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (18) Lai gan šī direktīva ražotājam uzliek remontēšanas pienākumu, tā arī atvieglo patērētājiem remonta pakalpojumu izvēli starp citiem remontētājiem. Šī izvēle jo īpaši būtu jāatvieglo iespējai saņemt Eiropas remonta informācijas veidlapu ne tikai no ražotāja, bet arī no citiem remontētājiem, piemēram, pārdevēja vai neatkarīgajiem remontētājiem, vai sameklēt to tiešsaistes remonta platformā. Tā kā patērētājiem būs jāmaksā par remontu, viņi, visticamāk, salīdzinās remonta iespējas, lai izvēlētos savām vajadzībām vispiemērotākos remonta pakalpojumus. Tādējādi ir iespējams, ka viņi drīzāk vērsīsies pie neatkarīgiem remontētājiem savā tuvumā vai pie pārdevēja, nekā pie ražotājiem, kuri, piemēram, atrodas tālāk un kuru cena varētu būt augstāka transporta izmaksu dēļ.
- (19) Saskaņā ar Direktīvu (ES) 2019/771 ražotājs būtu jāatbrīvo no remonta pienākuma, ja remontēšana faktiski vai juridiski nav iespējama. Piemēram, ražotājam nevajadzētu atteikt remontu tīri ekonomisku iemeslu, piemēram, rezerves daļu izmaksu dēļ. Valsts tiesību aktos, ar kuriem īsteno Direktīvu (ES) 2019/771 vai iepriekšējo Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK¹⁹, jau ir izmantots kritērijs, vai labošana ir neiespējama, un valstu tiesas to piemēro.

¹⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/125/EK (2009. gada 21. oktobris), ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem (pārstrādāta versija).

¹⁸ Iestāžu nolīgums starp Eiropas Parlamentu, Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Komisiju par labāku likumdošanas procesu (OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.).

¹⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 1999/44/EK (1999. gada 25. maijs) par dažiem patēriņa preču pārdošanas aspektiem un saistītajām garantijām (OV L 171, 7.7.1999., 12. lpp.).

- (20) Lai palielinātu patērētāju informētību par remonta pieejamību un līdz ar to tā iespējamību, ražotājiem būtu jāinformē patērētāji par šāda pienākuma esību. Informācijā būtu jānorāda attiecīgās preces, uz kurām attiecas minētais pienākums, kopā ar paskaidrojumu par to, ka un cik lielā mērā šīm precēm tiek nodrošināts remonts, piemēram, ar apakšuzņēmēju starpniecību. Šī informācija patērētājam būtu jādara pieejama skaidrā un saprotamā veidā, bez nepieciešamības patērētājam to pieprasīt un saskaņā ar Direktīvas 2019/882 pieklūstamības prasībām. Ražotājs var brīvi noteikt, ar kādiem līdzekļiem tas informē patērētāju.
- (21) Lai veicinātu remontēšanu, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka to teritorijā ir vismaz viena tiešsaistes platforma, kurā patērētāji var meklēt piemērotus remontētājus. Minētā platforma var būt jau esoša vai privāta, ja tā atbilst šajā direktīvā paredzētajiem nosacījumiem. Minētajā platformā būtu jāiekļauj ērti lietojami un neatkarīgi salīdzināšanas rīki, kas palīdz patērētājiem novērtēt un salīdzināt dažādu remonta pakalpojumu sniedzēju priekšrocības, tādējādi mudinot patērētājus izvēlēties remontu, nevis iegādāties jaunas preces. Lai gan platformas mērķis ir atvieglot patērētājiem remonta pakalpojumu sniedzēju uzņēmumu meklēšanu, dalībvalstis var brīvi paplašināt tās darbības jomu, iekļaujot arī iespēju uzņēmumiem meklēt uzņēmumus, kā arī sabiedrības virzītas remontēšanas iniciatīvas.
- (22) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka visiem uzņēmējiem, kas drīkst sniegt remonta pakalpojumus Savienībā, ir viegli piekļūt šai tiešsaistes platformai. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai brīvi izlemt, kuri remontētāji var reģistrēties tiešsaistes platformā, ja vien piekļuve šai platformai ir pieņemama un nediskriminējoša visiem remontētājiem saskaņā ar Savienības tiesību aktiem. Iespējai vienas dalībvalsts remontētājiem reģistrēties tiešsaistes platformā citā dalībvalstī, lai sniegtu remonta pakalpojumus vietās, kur patērētājs tos meklē, vajadzētu atbalstīt remonta pakalpojumu pārrobežu sniegšanu. Dalībvalstīm būtu jāatstāj rīcības brīvība attiecībā uz to, kā aizpildīt tiešsaistes platformu ar datiem (piemēram, pašreģistrēties vai ar remontētāju piekrišanu iegūt informāciju no esošajām datubāzēm), kā arī vai reģistrētajiem būtu jāmaksā reģistrācijas maksa, kas sedz platformas darbības izmaksas. Lai tiešsaistes platformā garantētu plašu remonta pakalpojumu izvēli, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka piekļuve tiešsaistes platformai neaprobežojas tikai ar konkrētu remontētāju kategoriju. Lai gan joprojām tiek piemērotas valstu prasības, piemēram, par nepieciešamo profesionālo kvalifikāciju, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka tiešsaistes platforma ir pieejama visiem remontētājiem, kas minētajām prasībām atbilst. Dalībvalstīm vajadzētu būt arī iespējai brīvi izlemt, vai un kādā mērā tiešsaistes platformā var reģistrēties sabiedrības virzītas remontēšanas iniciatīvas, piemēram, remonta kafejnīcas, attiecīgā gadījumā ņemot vērā drošības apsvērumus. Reģistrācijai tiešsaistes platformā vienmēr vajadzētu būt iespējai pēc remontētāju pieprasījuma ar nosacījumu, ka viņi atbilst piemērojamām prasībām par piekļuvi tiešsaistes platformai.
- (23) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka patērētājiem ir viegli piekļūt tiešsaistes platformai, kas viņiem ļauj atrast piemērotus defektīvo preču remonta pakalpojumus. Atbilstoši piemērojamiem Savienības tiesību aktiem par pieklūstamību tiešsaistes platformai vajadzētu būt pieejamai arī neaizsargātiem patērētājiem, tostarp personām ar invaliditāti.
- (24) Funkcija, kas ļauj meklēt pēc produkta, var vadīties pēc produkta veida vai zīmola. Tā kā remontētāji pirms remonta pieprasījuma saņemšanas nevar pārzināt konkrēto defektu, pietiek ar to, ka viņi tiešsaistes platformā sniedz vispārīgu informāciju par remonta pakalpojumu galvenajiem elementiem, lai patērētāji varētu izlemt, vai

remontēt attiecīgo preci, sevišķi par vidējo laiku, kādā tiek pabeigts remonts, pagaidu aizstājējpreču pieejamību, vietu, kur patērētājs nodod preces remontam, un papildpakalpojumu pieejamību. Remontētāji būtu jānodrošina tiešsaistes platformā regulāri atjaunināt informāciju par sevi. Lai vairotu patērētāju uzticēšanos tiešsaistes platformā pieejamajiem remonta pakalpojumiem, remontētājiem būtu jāspēj pierādīt, ka viņi atbilst zināmiem remontēšanas standartiem.

- (25) Lai atvieglotu Eiropas remonta informācijas veidlapas saņemšanu, tiešsaistes platformā būtu jāparedz iespēja patērētājiem tieši pieprasīt šo veidlapu no remontētāja, izmantojot tiešsaistes platformu. Šai iespējai būtu uzskatāmā veidā jāparādās tiešsaistes platformā. Lai uzlabotu informētību par valstu tiešsaistes remonta platformām un atvieglotu piekļuvi šādām platformām visā Savienībā, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka to tiešsaistes platformas ir pieejamas, izmantojot attiecīgās valstu tīmekļa lapas, kas savienotas ar vienoto digitālo vārteju, kura izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/1724²⁰. Lai palielinātu patērētāju informētību par tiešsaistes platformu, dalībvalstīm būtu jāveic attiecīgi pasākumi, piemēram, jāizvieto norādes uz tiešsaistes platformu saistītajās valstu tīmekļa vietnēs vai jāorganizē komunikācijas kampaņas.
- (26) Lai veicinātu preču ilgtspējīgu patēriņu situācijās, kas ir ārpus pārdevēja atbildības, tiešsaistes platformai kā alternatīvu remontam vai jaunu preču iegādei būtu arī jāpopularizē pārjaunotas preces. Šajā nolūkā tiešsaistes platformā būtu jāiekļauj funkcionalitāte, kas ļauj patērētājiem atrast pārjaunotu preču pārdevējus vai uzņēmumus, kas pārjaunošanas nolūkā pērk defektīvas preces, proti, jānodrošina meklēšanas funkcija pa produktu kategorijām. Šādiem pārjaunotu preču pārdevējiem vai defektīvu preču pircējiem ar nolūku tās pārjaunot vajadzētu piešķirt piekļuvi platformai, pamatojoties uz tiem pašiem principiem un tehniskajām specifikācijām, kas piemērojamas remonta funkcionalitātei.
- (27) Komisijai būtu jādod iespēja izstrādāt brīvprātīgu Eiropas kvalitātes standartu remonta pakalpojumiem, piemēram, veicinot un atvieglojot brīvprātīgu sadarbību darbā pie standarta starp uzņēmumiem, valsts iestādēm un citām ieinteresētajām personām vai izdodot standartizācijas pieprasījumu Eiropas standartizācijas organizācijām. Eiropas remonta pakalpojumu standarts varētu palielināt patērētāju uzticēšanos remonta pakalpojumiem visā Savienībā. Šāds standarts varētu ietvert aspektus, kas ietekmē patērētāju lēmumus par remontu, piemēram, laiku, kas vajadzīgs remonta pabeigšanai, pagaidu aizstājējpreču pieejamību, kvalitātes garantijas, piemēram, komercgarantiju par remontu, un tādu papildpakalpojumu pieejamību kā demontāža, uzstādīšana un pārvadāšana, ko piedāvā remontētāji.
- (28) Lai veicinātu remontu pārdevēja atbildības ietvaros, kā noteikts Direktīvā (ES) 2019/771, būtu jāpielāgo saskaņotie nosacījumi, saskaņā ar kuriem var izvēlēties starp remonta un nomaiņas tiesiskās aizsardzības līdzekļiem. Būtu jā saglabā Direktīvā (ES) 2019/771 noteiktais princips izmantot apsvērumu par to, vai izvēlētais tiesiskās aizsardzības līdzeklis pārdevējam radītu nesamērīgas izmaksas salīdzinājumā ar citu tiesiskās aizsardzības līdzekli, kā vienu no kritērijiem piemērojamā tiesiskās aizsardzības līdzekļa noteikšanai. Patērētājs saglabā tiesības izvēlēties remontu, nevis nomaiņu, ja vien remonts nav neiespējams vai nerada pārdevējam nesamērīgas

²⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1724 (2018. gada 2. oktobris), ar ko izveido vienotu digitālo vārteju, lai sniegtu piekļuvi informācijai, procedūrām un palīdzības un problēmu risināšanas pakalpojumiem, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1024/2012 (OV L 295, 21.11.2018., 1. lpp.).

izmaksas salīdzinājumā ar nomainīgu. Tomēr, ja nomainīgas izmaksas ir augstākas par remonta izmaksām vai vienādas ar tām, pārdevējam preces vienmēr būtu jāremontē. Tādējādi patērētājs var izvēlēties nomainīgu kā tiesiskās aizsardzības līdzekli tikai tad, ja tā ir lētāka nekā remonts. Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Direktīva (ES) 2019/771.

- (29) Lai panāktu šajā direktīvā izklāstīto noteikumu izpildi ar pārstāvības prasībām, ir jāgroza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2020/1828¹⁶ I pielikums. Lai dalībvalstu norīkotās kompetentās iestādes sadarbotos un koordinētu darbības savā starpā un ar Komisiju nolūkā panākt atbilstību šajā direktīvā izklāstītajiem noteikumiem, ir jāgroza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas 2017/2394¹⁷ pielikums.
- (30) Lai uzņēmēji varētu pielāgoties, attiecībā uz dažu šīs direktīvas pantu piemērošanu būtu jāievieš pārejas noteikumi. Tādējādi remontēšanas pienākums un pienākums sniegt ar to saistīto informāciju būtu jāpiemēro līgumiem par remonta pakalpojumu sniegšanu [24 mēnešus pēc stāšanās spēkā]. Direktīvas (ES) 2019/771 grozījums būtu jāpiemēro tikai pārdošanas līgumiem, kas noslēgti [24 mēnešus pēc stāšanās spēkā], lai nodrošinātu juridisko noteiktību un dotu pārdevējiem pietiekami daudz laika pielāgoties grozītajiem labošanas un nomainīgas tiesiskās aizsardzības līdzekļiem.
- (31) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem¹⁸ dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (32) Dalībvalstis nevar pietiekami labi veicināt patērētāju iegādāto preču remontu ar mērķi sekmēt iekšējā tirgus pareizu darbību, vienlaikus nodrošinot augstu vides un patērētāju aizsardzības līmeni. Gaidāmie valstu obligātie noteikumi, ar kuriem veicina ilgtspējīgu patēriņu, remontējot preču defektus, kuri neietilpst Direktīvas (ES) 2019/771 darbības jomā, visticamāk, atšķirsies un novedīs pie iekšējā tirgus sadrumstalotības. Dalībvalstis nedrīkst grozīt Direktīvā (ES) 2019/771 izklāstītos pilnībā saskaņotos noteikumus par defektiem, kas ietilpst pārdevēja atbildības jomā. Šīs direktīvas mērķi tās mēroga un iedarbības dēļ var labāk sasniegt Savienības līmenī, izmantojot pilnībā saskaņotos kopīgus noteikumus, kas veicina remontu Direktīvā (ES) 2019/771 paredzētajā pārdevēja atbildības jomā un ārpus tās. Tāpēc Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (33) Šajā direktīvā ir ievērotas pamattiesības un pamatbrīvības, un tās mērķis ir nodrošināt Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16., 26., 37., 38. un 47. panta pilnīgu ievērošanu. Tā palīdz uzlabot vides kvalitāti saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 37. pantu, veicinot preču ilgtspējīgu patēriņu un tādējādi samazinot vēl lietojamu preču priekšlaicīgas izmešanas negatīvo ietekmi uz vidi. Šī direktīva nodrošina pilnīgu 38. panta par patērētāju aizsardzību ievērošanu, uzlabojot patērētāju tiesības attiecībā uz defektiem, kas rodas vai kļūst acīmredzami ārpus pārdevēja atbildības saskaņā ar Direktīvas (ES) 2019/771 10. pantu. Tā arī nodrošina darījumdarbības brīvības ievērošanu saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16. pantu, aizsargājot līgumslēgšanas brīvību un veicinot remonta pakalpojumu attīstību iekšējā tirgū. Šī direktīva veicina personu ar invaliditāti integrāciju saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 26. pantu, atvieglojot personām ar invaliditāti

piekļuvi tiešsaistes platformai. Šīs direktīvas mērķis ir nodrošināt 47. panta par tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu pilnīgu ievērošanu, izmantojot efektīvus izpildes līdzekļus,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets, mērķis un darbības joma

1. Šajā direktīvā ir paredzēti kopīgi noteikumi preču remontēšanas veicināšanai, lai sekmētu iekšējā tirgus pienācīgu darbību, vienlaikus nodrošinot augstu patērētāju un vides aizsardzības līmeni.
2. Šo direktīvu piemēro patērētāju iegādāto preču remontam tāda defekta gadījumā, kas rodas vai atklājas ārpus pārdevēja atbildības jomas saskaņā ar Direktīvas (ES) 2019/771 10. pantu.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā tiek lietotas šādas definīcijas:

1. “patērētājs” ir patērētājs, kā definēts Direktīvas (ES) 2019/771 2. panta 2. punktā;
2. “remontētājs” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas saistībā ar minētās personas komercdarbību, darījumdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju sniedz remonta pakalpojumus, tostarp ražotāji un pārdevēji, kas sniedz remonta pakalpojumus, kā arī remonta pakalpojumu sniedzēji – gan neatkarīgi, gan saistīti ar šiem ražotājiem vai pārdevējiem;
3. “pārdevējs” ir pārdevējs, kā definēts Direktīvas (ES) 2019/771 2. panta 3. punktā;
4. “ražotājs” ir ražotājs, kā definēts [produktu ilgtspējas ekodizaina] regulas 2. panta 42. punktā;
5. “pilnvarotais pārstāvis” ir pilnvarotais pārstāvis, kā definēts [produktu ilgtspējas ekodizaina] regulas 2. panta 43. punktā;
6. “importētājs” ir importētājs, kā definēts [produktu ilgtspējas ekodizaina] regulas 2. panta 44. punktā;
7. “izplatītājs” ir izplatītājs, kā definēts [produktu ilgtspējas ekodizaina] regulas 2. panta 45. punktā;
8. “preces” ir preces, kā definēts Direktīvas (ES) 2019/771 2. panta 5. punktā, izņemot ūdeni, gāzi un elektroenerģiju;

9. “pārjaunošana” ir pārjaunošana, kā definēts [produktu ilgtspējas ekodizaina] regulas 2. panta 18. punktā;
10. “remontējamības prasības” ir II pielikumā uzskaitīto Savienības tiesību aktu prasības, kas ļauj ražojumu remontēt, tostarp prasības atvieglot tā izjaukšanu, piekļuvi rezerves daļām un ar remontu saistītai informācijai un rīkiem, kas piemērojamas produktiem vai konkrētām to sastāvdaļām;

3. pants

Saskaņošanas līmenis

Dalībvalstis savos tiesību aktos nepatur spēkā un neievieš noteikumus, kas atšķiras no šajā direktīvā paredzētajiem noteikumiem.

4. pants

Eiropas remonta informācijas veidlapa

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, pirms patērētājam ir saistošs līgums par remonta pakalpojumu sniegšanu, remontētājs pēc pieprasījuma izsniedz patērētājam I pielikumā noteikto Eiropas remonta informācijas veidlapu, izmantojot pastāvīgu informācijas nesēju Direktīvas (ES) 2019/771 2. panta 11. punkta nozīmē.
2. Remontētājiem, kuriem nav pienākuma veikt remontu saskaņā ar 5. pantu, nav pienākuma izsniegt Eiropas remonta informācijas veidlapu, ja tie neplāno piedāvāt remonta pakalpojumus.
3. Remontētājs var pieprasīt patērētājam segt izmaksas, kas remontētājam radušās, lai sniegtu Eiropas remonta informācijas veidlapā iekļauto informāciju.
Neskarot Direktīvu 2011/83/ES, remontētājs informē patērētāju par pirmajā daļā minētajām izmaksām, pirms patērētājs pieprasa izsniegt Eiropas remonta informācijas veidlapu.
4. Eiropas remonta informācijas veidlapā skaidri un saprotami norāda šādus remonta nosacījumus:
 - (a) remontētāja identitāte;
 - (b) ģeogrāfiskā adrese, kurā remontētājs ir iedibināts, kā arī remontētāja tālruna numurs un e-pasta adrese un citi tiešsaistes saziņas līdzekļi, ja tādi ir, kas ļauj patērētājam ātri un efektīvi sasniegt remontētāju un sazināties ar to;
 - (c) remontējamā prece;
 - (d) defekta veids un ierosinātā remonta veids;
 - (e) cena vai, ja cenu pamatoti nevar aprēķināt iepriekš, cenas aprēķināšanas veids un maksimālā remonta cena;
 - (f) paredzamais laiks, kas vajadzīgs remonta pabeigšanai;

- (g) pagaidu aizstājējpreču pieejamība remonta laikā un pagaidu aizvietošanas izmaksas patērētājam, ja tādas ir;
 - (h) vieta, kur patērētājs nodod preces remontam;
 - (i) attiecīgā gadījumā – remonta veicēja piedāvāto papildpakalpojumu, piemēram, demontāžas, uzstādīšanas un transportēšanas, pieejamība un šo pakalpojumu izmaksas patērētājam, ja tādas ir;
5. Remontētājs nemaina Eiropas remonta informācijas veidlapā norādītos remonta nosacījumus 30 kalendārās dienas no brīža, kad minētā veidlapa tikusi izsniegta patērētājam, ja vien remontētājs un patērētājs nav vienojušies citādi. Ja līgums par remonta pakalpojumu sniegšanu ir noslēgts šajā 30 dienu periodā, Eiropas remonta informācijas veidlapā norādītie remonta nosacījumi ir minētā līguma neatņemama sastāvdaļa.
6. Ja remontētājs patērētājam ir izsniedzis pilnīgu un precīzu Eiropas remonta informācijas veidlapu, uzskata, ka tas ir izpildījis šādas prasības:
- (a) informācijas prasības par remonta pakalpojuma galvenajām iezīmēm, kas noteiktas Direktīvas 2011/83/ES 5. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 6. panta 1. punkta a) apakšpunktā un Direktīvas 2006/123/EK 22. panta 1. punkta j) apakšpunktā;
 - (b) informācijas prasības attiecībā uz remontētāja identitāti un kontaktinformāciju, kas noteiktas Direktīvas 2011/83/ES 5. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 6. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā, Direktīvas 2006/123/EK 22. panta 1. punkta a) apakšpunktā un Direktīvas 2000/31/EK 5. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā;
 - (c) informācijas prasības attiecībā uz cenu, kas noteiktas Direktīvas 2011/83/ES 5. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 6. panta 1. punkta e) apakšpunktā un Direktīvas 2006/123/EK 22. panta 1. punkta i) apakšpunktā un 3. punkta a) apakšpunktā;
 - (d) informācijas prasības par remonta pakalpojuma izpildes kārtību un laiku, kas noteiktas Direktīvas 2011/83/ES 5. panta 1. punkta d) apakšpunktā un 6. panta 1. punkta g) apakšpunktā.

5. pants

Remontēšanas pienākums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pēc patērētāja pieprasījuma ražotājs bez maksas vai par maksu vai cita veida atlīdzību remontē preces, attiecībā uz kurām un ciktāl II pielikumā uzskaitītajos Savienības tiesību aktos ir paredzētas remontējamības prasības. Ražotājam nav pienākuma remontēt šīs preces, ja tās nav iespējams saremontēt. Lai izpildītu remontēšanas pienākumu, ražotājs var noslēgt apakšlīgumu par remontu.
2. Ja ražotājs, kam saskaņā ar 1. punktu ir jāveic remonts, ir iedibināts ārpus Savienības, ražotāja pienākumu pilda tā pilnvarotais pārstāvis Savienībā. Ja ražotājam nav pilnvarota pārstāvja Savienībā, ražotāja pienākumu pilda attiecīgās preces importētājs. Ja importētāja nav, ražotāja pienākumu pilda attiecīgās preces izplatītājs.

3. Ražotāji nodrošina, ka neatkarīgie remontētāji var piekļūt rezerves daļām un ar remontu saistītai informācijai un rīkiem atbilstoši II pielikumā uzskaitītajiem Savienības tiesību aktiem.
4. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 15. pantu, lai atbilstoši likumdošanas izmaiņām grozītu II pielikumu, atjauninot sarakstu ar Savienības tiesību aktiem, kuros noteiktas remontējāmības prasības.

6. pants

Informācija par remontēšanas pienākumu

Dalībvalstis nodrošina, ka ražotāji informē patērētājus par savu remontēšanas pienākumu saskaņā ar 5. pantu un sniedz informāciju par remonta pakalpojumiem viegli pieejamā, skaidrā un saprotamā veidā, piemēram, izmantojot 7. pantā minēto tiešsaistes platformu.

7. pants

Tiešsaistes platforma remontam un pārjaunojamām precēm

1. Dalībvalstis nodrošina, ka to teritorijai ir vismaz viena tiešsaistes platforma, kas ļauj patērētājiem sameklēt remontētājus. Minētā platforma:
 - (a) ietver meklēšanas funkcijas attiecībā uz precēm, remonta pakalpojumu atrašanās vietu, remonta nosacījumiem, ieskaitot laiku, kas vajadzīgs remonta pabeigšanai, pagaidu aizstājējpreču pieejamību un vietu, kur patērētājs nodod preces remontam, papildpakalpojumu pieejamību un nosacījumus, tostarp par demontāžu, uzstādīšanu un transportēšanu, ko piedāvā remontētāji, un piemērojamiem Eiropas vai valsts kvalitātes standartiem;
 - (b) dod patērētājiem iespēju platformā pieprasīt Eiropas remonta informācijas veidlapu;
 - (c) ļauj remontētājiem regulāri atjaunināt kontaktinformāciju un pakalpojumu aprakstu;
 - (d) ļauj remontētājiem norādīt, kādus piemērojamus Eiropas vai valsts kvalitātes standartus tie ievēro;
 - (e) nodrošina piekļūstamību, izmantojot valstu tīmekļa vietnes, kas savienotas ar vienoto digitālo vārteju, kura izveidota ar Regulu (ES) 2018/1724;
 - (f) nodrošina piekļūstamību personām ar invaliditāti.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka tiešsaistes platformā ir iekļauta arī meklēšanas funkcija pa produktu kategorijām, kas ļauj atrast pārjaunotu preču pārdevējus un defektīvu, pārjaunojamu preču pircējus.
3. Remontētājiem, kā arī pārjaunoto preču pārdevējiem un defektīvu preču pircējiem nolūkā tās pārjaunot reģistrācija tiešsaistes platformā ir brīvprātīga. Dalībvalstis nosaka piekļuvi platformai saskaņā ar Savienības tiesību aktiem. Patērētāji tiešsaistes platformu izmanto bez maksas.

8. pants

Izpildes nodrošināšana

1. Dalībvalstis nodrošina atbilstīgus un efektīvus līdzekļus, lai panāktu šīs direktīvas prasību izpildi.
2. Līdzekļi, kas minēti 1. punktā, ietver noteikumus, kas ļauj vienai vai vairākām no turpmāk minētajām iestādēm, kā noteikts attiecīgās valsts tiesību aktos, saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem iesniegt prasību dalībvalsts tiesā vai kompetentās pārvaldes iestādēs, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti attiecīgās valsts noteikumi šīs direktīvas transponēšanai:
 - (a) valsts struktūras vai to pārstāvji;
 - (b) organizācijas, kurām ir likumīgas intereses patērētāju vai vides aizsardzībā;
 - (c) profesionālas organizācijas, kurām ir likumīgas intereses rīkoties.

9. pants

Informācija patērētājiem

Dalībvalstis veic attiecīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka patērētājiem ir pieejama informācija par šajā direktīvā paredzētajām patērētāju tiesībām un informācija par līdzekļiem, ar kuriem tiek nodrošināta iespēja minētās tiesības izmantot, tostarp valstu tīmekļa vietnēs, kas savienotas ar vienoto digitālo vārteju, kura izveidota ar Regulu (ES) 2018/1724.

10. pants

Obligātais raksturs

1. Ja vien šajā direktīvā nav noteikts citādi, patērētājam nav saistoša neviena līgumiska vienošanās, kas, kaitējot patērētājam, izslēdz šo direktīvu transponējošu valsts līmeņa pasākumu piemērošanu, atkāpjas no tiem vai maina to ietekmi.
2. Šī direktīva neliedz remontētājam iespēju piedāvāt patērētājiem tādus līguma noteikumus, kuri paredz aizsardzību, kas ir plašāka nekā šajā direktīvā paredzētā aizsardzība.

11. pants

Sodi

1. Dalībvalstis paredz noteikumus par sodiem, ko piemēro par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar 4., 5. un 6. pantu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to piemērošanu. Paredzētie sodi ir efektīvi, samērīgi un atturoši.
2. Dalībvalstis 1. daļā minētos noteikumus un pasākumus 24 mēnešu laikā pēc stāšanās spēkā dara zināmus Komisijai un nekavējoties paziņo tai par jebkādiem turpmākiem grozījumiem, kas tos ietekmē.

12. pants

Grozījums Direktīvā (ES) 2019/771

Direktīvas (ES) 2019/771 13. panta 2. punktā pievieno šādu teikumu:

“Atkāpjoties no šīs daļas pirmā teikuma, ja nomaiņas izmaksas ir vienādas ar remonta izmaksām vai lielākas par tām, pārdevējs preces remontē, lai panāktu šo preču atbilstību.”

13. pants

Grozījums Direktīvā (ES) 2020/1828

Direktīvas (ES) 2020/1828 I pielikumā pievieno šādu 67. punktu:

“67. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) xx/xx (x) par kopīgiem noteikumiem preču remonta veicināšanai un ar ko groza Regulu (ES) 2017/2394, Direktīvu (ES) 2019/771 un Direktīvu (ES) 2020/1828 (OV L xx).”

14. pants

Grozījums Regulā (ES) 2017/2394

Regulas (ES) 2017/2394 pielikumā pievieno šādu 27. punktu:

“27. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) xx/xx (x) par kopīgiem noteikumiem preču remonta veicināšanai un ar ko groza Regulu (ES) 2017/2394, Direktīvu (ES) 2019/771 un Direktīvu (ES) 2020/1828 (OV L xx).”

15. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 5. panta 4. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz sešu gadu laikposmu, sākot ar [viens mēnesis pēc šā akta stāšanās spēkā]. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms šā sešu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 5. panta 4. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar katras dalībvalsts ieceltajiem ekspertiem, kuri darbojas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Saskaņā ar 5. panta 4. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

16. pants

Pārejas noteikumi

1. Šīs direktīvas 5. panta 1. un 2. punktu un 6. pantu nepiemēro līgumiem par remonta pakalpojumu sniegšanu, kas noslēgti pirms [24 mēneši pēc stāšanās spēkā].
2. Šīs direktīvas 12. pantu nepiemēro pārdošanas līgumiem, kas noslēgti pirms [24 mēneši pēc stāšanās spēkā].

17. pants

Transponēšana

1. Vēlākais [24 mēnešus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā] dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

Dalībvalstis piemēro minētos pasākumus no [24 mēneši pēc stāšanās spēkā].
2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus galvenos noteikumus valsts tiesību aktos, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva, un valstu tiešsaistes platformas par remontu un pārjaunotām precēm, kas izveidotas saskaņā ar šo direktīvu.

18. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

19. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētāja*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*